

АСТРОЛОГІЯ І РЕЛІГІЯ

Розкриваючи сакральний зміст історії церковних святинь, астрологія слугує утвердженню християнських цінностей і, загалом, утвердженню нашої соборності.

Андрій Поправко

МИХАЙЛІВСЬКИЙ ЗОЛОТОВЕРХИЙ

Михайлівський Золотоверхий собор... Велична і прекрасна архітектурна споруда. Історична українська святиня...

У Літопису є такий запис: “У рік 6616. Закладена була церква святого Михайла, золотOVERХА, Святополком князем, місяця липня в одинадцятий день”. Указаний за древнім літосчисленням рік — це 1108 р. від Різдва Христового.

Великий князь київський Святополк Ізяславич, у хрещенні Михайло, попередник Володимира Всеволодовича Мономаха, був дійсно великим державним діячем Київської Русі, на жаль, не оцінений по справедливості істориками XIX–XX віків.

Того ж 1108 року сталася ще одна винятково важлива подія. Донька візантійського імператора Олексія I Комнина, Варвара, що приїхала до Києва як наречена князя Святополка-Михайла (і стала його жінкою), привезла святі мощі Варвари Великомучениці. Колись, на початку IV ст., у келесирійському місті Геліюполісі була страчена лагідна дівчина-красуня Варвара, котра, попри всі умовляння, погрози й катування, через глибоку віру проявила виняткову внутрішню силу і стійкість і не зріклася Христа. І тому Св. Варвара — в числі 14 головних загальнохристиянських святих. Мощі зберігалися у Михайлівському Золотоверхому соборі, а з 30-х років нашого століття — у соборі Володимирському. До речі, ікона Святої Варвари, яку було привезено разом з мощами, була забрана в другій половині XII в. до Вологодської землі.

Ще одна непересічна подія сталася того 1108 року: з ініціативи князя Святополка-Михайла та ігумена печерського Феоктиста було вписано в синодик ім'я Феодосія Печерського — духовного покровителя України. То був перший крок до його канонізації.

Отже, 1108 рік — це епохальна віха в духовній історії України.

Гороскоп, відповідний знаменній події — закладенню Михайлівського Золотоверхого собору (що був спочатку церквою, а пізніше і монастирем), мусить показати долю і орієнтири еволюції України. І гороскоп дійсно вражає! Що ж він показує? Сонце на Вершині Неба у знаці Рака, та скупчення планет у Леві, з одного боку, символічно підтверджують назву “Золотоверхий” (Сонце і Лев мають відношення до золота), а з другого, указують шлях народові України — здолання високих вершин духовності, бо саме в цьому — у духовному зростанні — справжні велич і слава України. Планета розвитку й успіху — Юпітер — знаходиться у “духовно-орієнтованому” знаці Риб, до того ж у п'ятому (“сонячному”, “левиному”) домі (секторі карти). Але шлях цей украй утруднений, бо Сонце уражене двома “планетами смерті” — Сатурном і Плутоном, а Чорний Місяць (показник спокуси, ілюзій і помилок) у тих же Рибх. Інакше кажучи, за ухилення від духовного шляху Україна невідвортно наразиться на суворе покарання.

Михайлівський Золотоверхий — це духовний і сакральний символ всієї України. Архистратиг Михайл зображений на гербі Києва, але він є й загальноукраїнським символом, бо вважався заступником князів і війська, а за доби козаччини — покровителем Війська Запорізького. Отже, духовна місія України — бути воїном Світла проти підступів Темряви.

Михайлівський Золотоверхий — це прекрасний (Венера з Нептуном в Леві), рідкісний пам'ятник світової архітектури. Разом із Софійським собором він утворював унікальну в світовому містобудуванні композицію, коли два архітектурних ансамблі, кожний з високою дзвіницею, що стояли одна навпроти іншої, сполучені були прямою вулицею (так було до тих же 30-х років ХХ-го ст.).

Після відновлення православної ієрархії 1620 р., за митрополита Іова Борецького, Собор стає кафедральним. Його розбудові й оздобленню сприяли не лише митрополити й священники, але й гетьмани України — Петро Сагайдачний, Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Іван Скоропадський — та широка громадськість.

Михайлівський Золотоверхий пережив монголо-татарську навалу, та ось прийшли войовничі безбожники — більшовики. Останні вбачали в Соборі не лише джерело “опіуму для народу”, але й матеріальний символ українського духу (тут вони не помилялися!), що був завадою на шляху “селекційного” виведення етнічно звільеного “радянського народу”. І тому, попри неможливість спротив громадськості — від фахівців науки до рядових патріотів (скільки їх було розстріляно й замордовано в таборах!) — Собор був приречений на знищення, чого вперто прагнули й таки здійснили більшовицькі керманічі (не випадково, що всі виконавці також поплатилися життям в жорнах НКВС-ГУЛАГу).

26 червня 1934 р. почалося руйнування Собору. Показово, що в цей день Плутон і Чорний Місяць затьмарили Сонце гороскопу Михайлівського Золотоверхого, а “руйнівник” Уран увійшов до знаку Тельця — астрологічного символу України. Є ще багато вельми показових астрологічних аргументів, але не варто астрологові “переобтяжувати” читачів. Загалом можна сказати, що це було не просто нищення церковної споруди, а було нищення України, її духовного серця.

Спасенні від руйнації мозаїки і фрески Михайлівського Золотоверхого повезли до московських музеїв та їх запасників.

Як писалося в подібних випадках у Літопису: “все це сталося за гріхи наші”. Бо Україна, в цілому, зріклася Господа...

Лише із здобуттям українським народом незалежності виникла можливість відбудувати святиню. Попри економічну скруту та спротив закорінілих, духовно обмежених прагматиків, перемогли аргументи прибічників необхідності невідкладної відбудови Михайлівського Золотоверхого (на чолі з письменником Олесем Гончаром, автором знаменного роману “Собор”), і президент Леонід Кучма підписав 9 грудня 1995 р. “Указ про заходи щодо відтворення історичних пам'ятників”, серед яких чільне місце відведено Михайлівському Золотоверхому (астрологічна карта на цю дату, “як водиться”, добре пов'язана з гороскопом Собору).

Згодом почалася реальна відбудова. Михайлівський Золотоверхий собор відтворюється в тих архітектурних формах, яких набув у ХVІІІ ст., переважно стилю українського бароко. Роботи фінансуються, окрім добродійних пожертвувань, з бюджету Києва, під патронажем мера міста.

Відбудова триває у декілька етапів — спочатку, навесні 1997 р., відбудовано барокову Економічну браму з муром, на День Києва у травні наступного року відкрито й освячено монастирську дзвіницю, пізніше освячено хрест на головній бані Собору, йдуть роботи по оздобленню інтер'єрів. День Києва, що гряде, буде наступною віхою відбудови. Постає у своїй особливій красі й величі Михайлівський Золотоверхий Собор, що є запорукою духовного видужання й майбутньої слави України.

Бо лише тоді, як Україна стане на шлях відродження духовності, почне відроджуватись і економіка. Як сказано у “Велесовій Книзі”: “Жаль великий з докором тому, хто не дорожуватиме слів цих”.